

9. pants. Nedrošie debitoru parādi

(1) Ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamajā bāzē iekļauj debitoru parādu summu, kura:

1) izveidota kā uzkrājums nedrošiem parādiem un iekļauta kā izmaksa peļņas vai zaudējumu aprēķinā, un 36 mēnešu laikā no uzkrājuma izveidošanas dienas parāds nav atgūts vai tam šajā periodā nav piemērojams šā panta trešajā daļā minētais atbrīvojums;

2) iekļauta zaudējumos (izdevumos), ja pirms tam attiecīgajam debitora parādam nav izveidots uzkrājums un parādu summai nav piemērojams šā panta trešajā daļā minētais atbrīvojums.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētais neattiecas uz:

1) kredītiestāžu un krājaizdevu sabiedrību izveidotajiem debitoru uzkrājumiem vai to norakstījumiem tieši zaudējumos, kas veikti saskaņā ar Starptautisko Finanšu sagatavošanas standartu prasībām vai Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvajos noteikumos paredzēto uzkrājumu veidošanas kārtību;

2) attīstības finanšu institūcijas izveidotajiem debitoru parādiem paredzētajiem uzkrājumiem, tai skaitā uz uzkrājumiem izsniegtajām garantijām (arī eksporta kredītu garantijām), ieguldījumiem riska kapitāla fondos un uzkrājumiem izsniegtajiem kredītiem, īstenojot atbalsta un attīstības programmas.

(3) Šā panta pirmajā daļā noteiktais neattiecas uz parādu summām, ja nodokļa maksātājs veicis visas atbilstošās parādu piedziņas un atgūšanas darbības un ir ievērots šīs daļas 1. punkta nosacījums un vēl viens no citiem šīs daļas nosacījumiem:

1) debitors ir Latvijas vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts rezidents vai tās valsts rezidents, ar kuru Latvija noslēgusi konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, ja šī konvencija ir stājusies spēkā;

2) debitors ir valsts vai pašvaldības kapitālsabiedrība, kas likvidēta atbilstoši attiecīgas institūcijas lēmumam;

3) ir tiesas spriedums par parāda piedziņu no debitora un tiesu izpildītāja akts par piedziņas neiespējamību un komercsabiedrība — debitore — ir izslēgta no uzņēmumu reģistra vai atbilstoša reģistra citā Eiropas Savienības dalībvalstī vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī, vai valstī, ar kuru Latvija noslēgusi konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, ja šī konvencija ir stājusies spēkā;

4) ir tiesas spriedums par parāda piedziņu no debitora — fiziskās personas — un tiesu izpildītāja akts par piedziņas neiespējamību;

5) debitora parāda summa ir mazāka nekā ar tās atgūšanu saistītie izdevumi, bet nav lielāka kā 20 *euro*;

6) debitora parāda piedziņa tiesas ceļā nav iespējama lietderības apsvērumu dēļ sakarā ar to, ka debitora parāda summa ir mazāka nekā ar tās atgūšanu saistītie izdevumi, ja iepriekš ir veikti pasākumi parāda atgūšanai, ievērojot nosacījumu, ka attiecīgā debitora parāda summa nepārsniedz 0,2 procentus no nodokļa maksātāja pārskata gada neto apgrozījuma, bet nav lielāka kā 500 *euro*;

7) parāda summa nav atgūta no debitora — fiziskās personas, kura nav ar uzņēmumu saistīta persona, dzēšot tam izsniegto aizdevumu un ievērojot nosacījumu, ka attiecīgā dzēstā summa saskaņā ar likuma "Par

iedzīvotāju ienākuma nodokli" 9. pantu netiek aplikta ar iedzīvotāju ienākuma nodokli;

8) parāda summa ir atzīta saskaņā ar kreditoru prasījumu reģistru, kad tiesa ir apstiprinājusi:

a) debitora — juridiskās personas, personālsabiedrības vai individuālā komersanta — maksātnespējas procedūras pabeigšanu,

b) debitora — fiziskās personas — bankrota procedūras pabeigšanu;

9) parāda summa saskaņā ar tiesas nolēmumu atbilst parādnieka tiesiskās aizsardzības procesā vai ārpus tiesiskās aizsardzības procesā tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plānā noteiktajam proporcionālam pamatparāda, līgumsoda vai procentu dzēšanas vai samazinājuma apmēram;

10) parāda summa nav atgūta no debitora, kura darbība ir apturēta, pamatojoties uz nodokļu administrācijas lēmumu, un tas ir izslēgts no komercreģistra;

11) debitors — fiziskā persona — ir miris.

(4) Šā panta pirmā daļa nav piemērojama attiecībā uz neatgūto zaudētā parāda pievienotās vērtības nodokļa summu, par kuru nav samazināta valsts budžetā maksājamā pievienotās vērtības nodokļa summa saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas regulē pievienotās vērtības nodokļa piemērošanu.

(5) Nodokļa maksātājs ir tiesīgs samazināt taksācijas perioda ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamo bāzi (vai pārskata gada pēdējā taksācijas perioda ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamo bāzi) par:

1) tādu atgūtā parāda summu, kura ir bijusi iekļauta zaudējumos (izdevumos) vai par kuru izveidots speciālais uzkrājums nedrošiem parādiem, ja šī summa ir iekļauta ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamajā bāzē kādā no iepriekšējo pārskata gadu taksācijas periodiem;

2) tādu parāda summu vai par tādu samazinātu speciālo uzkrājumu summu, kurai piemērojams šā panta trešajā daļā noteiktais atbrīvojums, ja šī summa ir iekļauta ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamajā bāzē kādā no iepriekšējo pārskata gadu taksācijas periodiem.

(6) Šā panta normas nav piemērojamas aizdevumiem, kuri saskaņā ar šā likuma 11. pantu ir iekļauti ar nodokli apliekamajā bāzē.